

Sygn. akt I C 255/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 maja 2019 r. w G. sprawy z powództwa A. K. przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwoty:

- a. 11.077,27 zł (jedenaście tysięcy siedemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 12 lutego 2018 r. do dnia zapłaty;
- b. 500 zł (pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 30 marca 2018 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 3.049,80 zł (trzy tysiące czterdzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 255/18

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Dnia 9 stycznia 2018 r. w G. na ul. (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, w którym uszkodzony został pojazd H. (...) nr rej. (...), stanowiący własność A. K.. D. O. (kierujący pojazdem F. nr rej. (...)) przez nieuwagę przekroczył oś jezdni z zamiarem skrętu w lewo i lewą częścią pojazdu uderzył w prawidłowo jadący pojazd powódki. Pojazd **powódki uległ uszkodzeniu tylko po swojej lewej stronie** (podłużne zarysowania na całej linii karoserii po tej stronie pojazdu). W H. wystrzeliły poduszki powietrzne po lewej stronie (kierowcy i pasażera po lewej stronie). Brak jakichkolwiek danych, czy w pojeździe H. byli jacykolwiek pasażerowie. Ubezpieczycielem odpowiedzialności cywilnej pojazdu sprawcy szkody był (...) S.A. w W..

Dowód: akta szkodowe (oświadczenie sprawy, fotografie uszkodzeń pojazdu H.) – CD-R z karty 42

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanej kwotę 19.398,85 zł.

Okoliczność bezsporna

Poszkodowana zleciła wykonanie niezależnej ekspertyzy dotyczącej kosztu naprawy Biuru (...) w G. i zapłaciła za usługę 500 zł.

Dowód: faktura z 2 marca 2018 r.

dowód wpłaty KP, k. 25

Rzeczywisty, ekonomicznie uzasadniony koszt przywrócenia stanu poprzedniego pojazdu powódki po przedmiotowym wypadku wynosi 30.476,12 zł (wariant nie uwzględniający wystrzelenia pirotechnicznego napinacza pasa bezpieczeństwa fotela pasażera.

Dowód: opinia biegłego K. K. z wyceną złożoną na rozprawie w dniu 2 kwietnia 2019 r. (k. 146-150), k. 114-127

Ocena dowodów

Z materiałów zawartych w aktach szkodowych w ogóle nie wynika, aby w powódki w chwili szkody podróżowali pasażerowie. Nie wspomina o tym autor pozwu, zaś powódka – prawidłowo wezwana – nie stawiała się bez usprawiedliwienia na przesłuchanie w charakterze strony, stąd dowód z jej przesłuchania został pominięty na rozprawie w dniu 20 czerwca 2018 r. Reasumując, nie ma żadnego dowodu na to, że fotel pasażera (prawa strona pojazdu) i związane z nim urządzenia wymagały napraw (lub wymiany). Natomiast z bezspornego w istocie opisu szkody przedstawionego przez sprawcę w pisemnym oświadczeniu oraz biorąc pod uwagę zilustrowany licznymi fotografiami zakres uszkodzeń pojazdu powódki można stwierdzić tylko tyle, że uszkodzeniu uległa tylko **lewa strona pojazdu**. Gdyby były uszkodzenia po prawej stronie (np. wystrzelone poduszki powietrzne po prawej stronie pojazdu) z pewnością likwidator sfotografowałby to z równą skrupulatnością, jak to uczynił w odniesieniu do wszelkich detali uszkodzeń pojazdu po lewej stronie. W aktach szkodowych jest ogólna fotografia prawej płaszczyzny pojazdu – bez żadnych uszkodzeń. Należy podkreślić, że w pierwszej opinii uzupełniającej biegły uwzględnił wymianę stelaża fotela kierowcy z regulacją elektryczną (por. k. 120). Ostateczna wersja opinii (ostatni kosztorys) powyższe uwzględnia, natomiast wyłącza wymianę pasa bezpieczeństwa fotela pasażera (prawego).

Z tych przyczyn wariant opinii biegłego K. K. wyłączający z zakresu uszkodzeń kwestie związane z fotelem pasażera (prawym) jest tym, który odpowiada rzeczywistym ustaleniom sądu w niniejszej sprawie. Wariant opinii w tym kształcie jest zdaniem Sądu pełny, jasny i wewnętrznie niesprzeczny.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności pozwanego nie była sporna i opiera się na treści art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.

Spór dotyczył (a) kosztu przywrócenia stanu poprzedniego, (b) dodatkowego wydatku na przygotowanie ekspertyzy.

Ad (a). Wysokość kosztu przywrócenia stanu poprzedniego Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego, uwzględniającej prawidłowy zakres uszkodzeń, metodę naprawy i ceny części zamiennych nowych, typu O (w tym wypadku nie ma dostępnych zamienników typu (...)) oraz średnich cen usług naprawczych na rynku lokalnym. Są to kryteria powszechnie akceptowane w orzecznictwie sądowym od kilkunastu lat.

Ad (b). Rozbieżność pomiędzy kosztorysem pozwanego a ekspertyzą zleconą przez powódkę i ostatecznym rozstrzygnięciem sądu jest istotna. Powyższe – zakładając, że powódka nie jest fachowcem – uzasadnia zasięgnięcie opinii eksperta celem lepszego rozeznania się we właściwym szacowaniu szkody. Nie jest dostatecznym kontrargumentem to, że w postępowaniu sądowym ta kwestia jest możliwa do wyliczenia przy pomocy biegłego powołanego przez sąd. Wynika to z tego, że odpowiednio, fachowo przygotowany niezależny kosztorys w zwykłym biegu wypadków powinien być istotnym elementem ponownej refleksji ubezpieczyciela, nie koniecznie każda tego rodzaju sprawa musi kończyć się na drodze sądowej. Rozbieżność kwotowa jest zbyt duża, aby składać ją na karb naturalnych, drobnych różnicowań pomiędzy rzeczoznawcami. Cena przygotowania kosztorysu (500 zł) zdaniem Sądu – biorąc pod uwagę doświadczenie orzecznicze na tle podobnych spraw – nie odbiega od rynkowych. Cena została faktycznie zapłacona przez poszkodowaną, stanowi więc realne *damnum emergens* (k. 25).

Reasumując, na należną do dopłaty w wyroku sumę odszkodowania składa się: 500 zł tytułem uzasadnionych wydatków poszkodowanej związanych z likwidowaniem szkody, 11077,27 zł tytułem różnicy pomiędzy należnym odszkodowaniem za uszkodzenie pojazdu (30.476,12 zł) a kwotą dotychczas wypłaconą dobrowolnie przez

ubezpieczyciela (19.398,85 zł). O powyższym orzeczono jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 822 § 1 k.c., art. 415 k.c., art. 436 § 2 k.c., art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. art. 481 § 1 i § 2 k.c. Kwestia daty początkowej odsetek nie była sporna.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako częściowo zawyżone w zakresie kosztu naprawy pojazdu – punkt II. sentencji – na mocy art. 362 § 1 k.c.

Koszty

O kosztach rozstrzygnięto zgodnie z proporcją, wygranej/przegranej stron (art. 100 k.p.c., stosunkowe rozdzielenie). Powódka wygrała w 90%, pozwany – w 10%. Koszty powódki to: 644 zł (opłata sądowa od pozwu), 3.600 zł (opłata za czynności adwokackie w stawce minimalnej, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka (500 zł). 90% z sumy tych kosztów to: 4284,90 zł. Koszty pozwanego to: 3.600 zł (opłata za czynności radcowskie w stawce minimalnej, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka (500 zł). 10% z sumy tych kosztów to: 1.235,10 zł. Różnica na korzyść powódki (3049,80 zł) została zasądzona w punkcie III.